

POSTANOWIENIE

Dnia 17 kwietnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marian Kocon (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Władysław Pawlak

SSN Roman Trzaskowski

w sprawie ze skargi A. Ż. o wznowienie postępowania zakończonego
prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 12 kwietnia 2018 r.,
sygn. akt VI ACa (...) w sprawie z powództwa A. Ż.

przeciwko L. T., B. A., M. S. i J. W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 17 kwietnia
2019 r.,

zażalenia skarżącej na postanowienie Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 24 września 2018 r., sygn. akt VI ACa (...),

1) oddala zażalenie;

2) nie obciąża żalącej kosztami postępowania zażaleniowego;

3) przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w (...) adwokat M. S. kwotę 1000 zł (jeden tysiąc) powiększoną o należny podatek od towarów i usług (VAT) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej żalącej z urzędu w postępowaniu zażaleniowym.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 24 września 2018 r. Sąd Apelacyjny w (...) odrzucił skargę powódki A. Ż. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym

wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 12 kwietnia 2018 r., w sprawie przeciwko L. T., B. A., M. S. i J. W., o zapłatę.

W zażaleniu pełnomocnik procesowy powódki wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 410 § 1 k.p.c., skarga o wznowienie postępowania nieoparta na ustawowej podstawie ulega odrzuceniu przez sąd na posiedzeniu niejawnym. W ramach przewidzianej w tym przepisie kontroli wstępnej sąd bada, czy skarga została oparta na ustawowych podstawach wznowienia wskazanych w art. 401, art. 401¹ i art. 403 k.p.c. oraz czy powołana w skardze podstawa wznowienia rzeczywiście istnieje. W wyniku przeprowadzonej kontroli wstępnej skarga ulega odrzuceniu nie tylko wtedy, gdy powołana w niej podstawa wznowienia została sformułowana w sposób nieodpowiadający ustawie, lecz także wtedy, gdy przytoczone w niej okoliczności dają się wprawdzie podciągnąć pod przewidzianą w ustawie podstawę wznowienia, jednak w rzeczywistości podstawa ta nie występuje (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 lutego 2007 r., V CZ 119/06, niepubl., postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 stycznia 2007 r., III CZ 1/07, niepubl., postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 grudnia 2006 r., I CZ 103/06, niepubl., postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 października 2005 r., III CZ 82/05, niepubl.).

Zgodnie z art. 403 § 2 k.p.c. można żądać wznowienia w razie późniejszego wykrycia takich okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu. W orzecznictwie sądowym podkreśla się, że możliwość skutecznego powołania się na tę podstawę wznowienia zależy od spełnienia łącznie trzech przesłanek: wykrycia po uprawomocnieniu się wyroku okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które istniały w toku postępowania ale nie zostały w nim powołane, niemożności skorzystania z nich przez stronę w poprzednim postępowaniu oraz ich możliwego wpływu na wynik

sprawy (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 marca 2017 r., III CZ 7/17, niepubl.).

Sąd Apelacyjny trafnie przyjął, że w sprawie brak jest podstaw dla wznowienia postępowania. Skarżąca powoływała się na dokumenty, które były już przedmiotem rozpoznania Sądu w zakończonym postępowaniu. Nie wykazała też, że wcześniej nie miała możliwości samodzielnego ustalenia statusu J. C. jak też nie wykazała istotnego wpływu tej okoliczności na wynik sprawy. Powyższe nie wynika również z zażalenia sporządzonego przez profesjonalnego pełnomocnika. Tym samym nie zachodzą przesłanki wznowienia postępowania z 403 § 2 k.p.c.

Z powyższych względów orzeczono jak w postanowieniu.

aj